

W Miami (U.S.A.) pracują nad budową nowej łodzi podwodnej przystosowanej do żeglugi na morzach polarnych. Na łodzi tej sir H. Wilkins zamierza podjąć nową wprawę do bieguna północnego, przy czym wwarzyszyć mu mają znani badacze amerykańscy Ellsworth i Balchen.

REWOLUCJA W HISZPANII

Zbrodnicze zamachy komunistów.

PARYŻ, 13.1. Z Madrytu donoszą: Mięso energicznych zarządców władz centralnych, wzięcie w Hiszpanii nie ustaje. Strajki, ogłoszone przez sekwencje związku syndykalistyczne, rozszerzył się na wie okoliczne, gdzie doszło kilkakrotnie do straci pomiędzy strajkującymi robotnikami i robotami a policją. W kilku miastach zdołali strajkujący opanować całą gminę. Policja z trudem opowiadała sytuację i uchroniła siedzibę rad przed zbiorowcami. W Murcji komunisty przepuścili atak na prokurację, który jednak odparł, przyczem zginęło kilku komunistów i policjantów. Położenie telefonizacji w mieście i na prowincji są przeważnie w szosach i drogach ustawiono barikady. W kilku miejscach zamachowcy podminowali tory kolejowe. Na szczęście zamach ten wykryto i zapobieżono katastrofom. Torów strzeże wojsko i policja. Ruch kolejowy odbywa się ze znacznymi opóźnieniami.

W Walencji rzucano dziesiątki kul i bomb w różnych punktach miasta, które zabili i zranili ciężko kilku przechodniów. W Kadyksie doszło do starcia pomiędzy policją i rewolucjonistami, w czasie którego zabito dwa policjantów i jednego rewolucjonistę. Komunistami zranili dwu bombowców fabryki tytoniu i jedną do ran. Oba zamachy są poważnie nakazane. Niezwykle cenne archiwum, zawierające historyczne pierwszorzędnych dokumentów historycznych, było przez komunistów spalane.

W Salamance doszło do zaciętej walki pomiędzy dwoma grupami ochotników. Na placu walki pozostało 15 ofiar zabitych i ciężko rannych. W miejscowości Ocaña, położonej 50 km. na południe od Madrytu, zbuntowali się ochotnicy tam więźniowie polityczni. Trzech strażników rannych. Przywołano na pomoc policję zdołała przetrwać porządek. Również z innych miejscowości donoszą o zamachach bombowych i walkach między komunistami a policją. W większych miastach krąży przez całą noc i dzień liczne patroli policyjne. Ulice i place miasta są przez całą noc oświetlone.

Bójka z policją.

PARYŻ, 13.1. — Z Madrytu donoszą: Wczoraj we wsi Casas Viejas koło Kadyksu rewolucjoniści podjęli bójkę z policją uprowadzili rannego policjanta i zabierali go w jednym z domów wiejskich. Gdy rewolucjoniści zagrozili zabiciem uwięzionego policjanta, o ile władze bezpieczeństwa nie pozwolą im na swobodne opuszczenie domu, policja otoczyła dom. Policjanci, którzy zachowali się rewolwery, bronili się dzielnie do chwili wzięcia domu przez zamknięcie szturmem. 19 rewolucjonistów jest zabitych, 5 policjantów ciężko rannych oraz jeden policjant zabity. Przeprowadzono następnie w całej wsi rewizję doprowadzając do licznych aresztowań rewolucjonistów oraz do konfiskaty materiału wybuchowego i broni.

Krwawe walki.

PARYŻ, 13.1. Na przedmieściach Kadyksu doszło do krwawej walki ulicznej, podczas której 28 osób było zabitych, a 85 odniosło rany. Policja dokonała licznych aresztowań i rewizji. W prywatnych mieszkaniach znaleziono mnóstwo broni i amunicji.

Akty terroru.

PARYŻ, 13.1. Wczorajsze wypadki w wiosce hiszpańskiej Casas Viejas, gdzie, jak wiadomo, doszło do starcia między policją a rewolucjonistami, mają charakter anarchistyczny — syndykalistyczny. Rewolucjoniści, którzy przybyli tam z szeregu wiejskich miast, ogłosili we wsi „wstręt komunistyczny”, zamierzając założyć w niej główną kwatery. Celem u niemożliwości przybycia policji lub wojska, rewolucjoniści wykopalili na wszystkich drogach, prowadzących do wsi, głębiej fosy. Pomimo to policja zdołała dostać się do wsi i spaliła dom, w którym ukrywała się policja rewolucjonistów zabierając ich. Mieszkańcy wioski w czasie wsi wsi policji z rewolucjonistami schronili się w góry.

Według ostatnich wiadomości, udzielonych telegraficznie przez gubernatora w Kadyksie hiszpańskiemu ministrowi

opraw we wstrętności, liczba zabitych i ciężko rannych w wypadkach w Casas Viejas wyniosła przeszło 50 osób.

Komunikacje telegraficzna i telefoniczna na dziś w nocy w Casas Viejas znowu przetrwali rewolucjoniści, którzy pojedynczo lub grupkami uciekają. Akty terroru mnożą się nadal.

W Madrycie rewolucjoniści obłali naftą i podpalił jeden z kościołów, znajdujący się na przedmieściu Vallacas. Zakończona przez mieszkańców straż ognio-wa zdołała pozar usunąć. Szkody znaczne.

W Walencji w pewnej odległości od dworca Sants rewolucjoniści zezwolił na jazdy kolejowe, wskutek czego nadjeżdżający pociąg towarowy wykoleił się. Ofiar u ludziż niema.

W Granadzie rewolucjoniści podpalili pod jeden z gmachów publicznych bomb; części ich usunęła dość wcześniej policja, reszta zaś bomb eksplodowała, powodując znaczne szkody.

W węgieniu w Ocaña koło Madrytu wybuchł bunt więźniów. W chwili, gdy więźniowie wychodzili, z ręki słowackiej, rzucili się oni na swoich dozorców, raniąc im broń i zamknięci związanymi dozorców w celach, pozem więźniowie zburzyli urządzenia 150 cel. Jeden z dozorców, który zdołał się wywolubić z więzienia i wyjść z celi, zaalarmował policję, która natychmiast obezwładniła więźniów. Złapano ich następnie i następnie podjęli ich więźniowie, ogień jednak szybko ugazono.



WOJSKO UTRZYMUJE PORZĄDEK W HISZPANII.

W Madrycie, podczas ostatnich zaburzeń, ochronę budynków oficjalnych stanowiło wojsko. Na ilustracji widzimy jak wzmożoną walc przed jednym z gmachów.

Gabinet Paul Boncoura znalazł się w krytycznej sytuacji.

PARYŻ, 13.1. Sprawa zmniejszenia pensji urzędników i rent inwalidzkiej we Francji stała się dominującym zagadnieniem polityki wewnętrznej. Jeżeli sprawa ta nie zostanie santonizacja, może dojść do obalenia planu sanacji finansów min. Cheron'a i do upadku rządu.

Wczoraj popołudniem delegacja związków urzędników francuskich po przeprowadzeniu konferencji z premierem Paul Boncour'em i ministrem finansów Cheron'em ogłosiła, iż rokowania w sprawie obniżki płac zostały zerwane i że dalsze

konferencje z rządem są bezcelowe. Wczorazem okazało się jednak, iż sytuacja nie przedstawia się tak karyzmatycznie, jak mówi komunikat delegacji urzędników. Rokowania nie zostały ostatecznie zerwane. Odbędzie się jeszcze jedna konferencja ministrów z delegacją urzędników.

Przywódcy socjalistów Leon Blum i Anriol odbędzie dziś jeszcze rozmowę z premierem Paul Boncour'em celem przedstawienia rządowi własnych propozycji zrównoważenia budżetu.

Schleicher zabiega o większą rządową.

BERLIN, 13.1. Kanclerz Rzeszy Schleicher odbył wczoraj nieoficjalną rozmowę z kilku przedstawicielami stronnictwa parlamentarnych, a m. in. z przywódcą niemieckiego — narodowych, Hugenbergiem i przywódcą centrum, ks. praelatem Kaasem. Oczekiwania jest rozmowa Schleichera w przyszłym tygodniu również z Hitlerem.

Przypuszczając, że tematem narad Schleichera z przedstawicielami stronnictwa jest sprawa ponownego odczerstania parlamentu. Schleicher dąży do tego, aby

parlament nie zabrał się przed utworzeniem większości rządowej. Ponieważ wszystkie wspomniane stronnictwa dąży do odczerstania Reichstagu, przypuszczając, iż parlament będzie odczerstawał, iż Schleicher, zyska ostatecznie na czasie i większość dla swojego gabinetu utworzy. Wszystkie założył od stanowiska hitlerowskiego.

Jest możliwe, że Schleicher pójdzie na ustępstwa wobec nich i że zrekonstruuje swój gabinet.

Pokłócenia przywódcy Hitler i Strasser.

Grzegorz Strasser, który odbył w tym tygodniu konferencję z przywódcami Hitler, dosłownie, ogłosił, że przebieg konferencji, w którym zaprzeczono, jakoby konferencje w ostatnich dniach z Hitlerem, Strasser, który jest po Hitlerze najbardziej popularną osobistością w partii narodowo — socjalistycznej, oświadcza, iż nie zamierza w najbliższym czasie konferować z Hitlerem. Prawda jest nato-

Co gotować jutro?

Smaczny, pożywny, a tani obiad.

2 główki włoskiej kapusty, 3 kg. ziemniaków, 1/2 kg. wędliny z górnicy. Wszystko pokrajać i przez 1 1/2 godziny w rosole apokajonym z 3 MAGGI'ego kontek bulionowych gotować razem z 1 filiżanką ryżu, 1 1/2 łyżką pokrojonej cebuli, szczyptą kminu i szczyptą pieprzu. Na życzenie wysylnym chleba i kielicha kucharzanki, zawierającej lienne wypróbowane, tanie przysmaki.

MAGGI Spółka z ogr. odn.

Fabryka w Poznaniu.

miast, iż Strasser wyjechał konferencję w hiszpańskim tygodniu z b. kanclerzem i przywódcą centrum, Brüningiem.

Kto wygrał na loterii? Wczorajszego dnia ciągnięcia.

Wczoraj, w drugim dniu ciągnięcia, III-iej klasy 28-ogólniej loterii państwowej wylosowano wygrane następujące:

10.000 zł. — Nr. 14.444.
2.000 zł. — Nr. 51.716 38.175.
1.000 zł. — Nr. 12.121.
5.000 zł. — Nr. 37.253 56.149 96.660 102.519.
3.000 zł. — Nr. 11.856 56.935 73.495 156.064.
1.000 zł. — Nr. 32.642 46.758 102.885 141.171.
500 zł. — Nr. 21.753 25.503 30.732 35.647.
5.000 5.981 83.291 84.197 149.107.
400 zł. — Nr. 51.821 21.511 25.755 30.644 35.473.
64.577 12.551 81.056 87.495 95.159 99.023 104.303.
114.937 25.038 40.265 43.990 44.076.
200 zł. — Nr. 1.678 19.950 25.653 32.510.
54.231 92.940 99.460 10.972 12.449 73.107.
64.610 96.145 111.400 142.125 115.344 120.578.
130.774 139.868 152.922 157.197 140.956 146.667.
200 zł. — Nr. 146 45.646 62.044 69.535 97.341.
11.282 19.284 22.715 24.585 31.654 33.681 45.556.
60.844 71.547 71.741 74.425 93.545 98.421 101.225.

NA KANWIE.

Przeprany dom.

Pan Walery Piekarczyk, jest namietnym graczem w karty. Kiedy zabuduje do parafii, cały świat przestaje dla niego istnieć i wstaje od gry dopiero po straceniu ostatniej karty.

Czasami wywala nawet kartę, demon gry wyrzyna mu ostatnią kaniwkę. Ściąga z niego ostatnie skądinąd. Ale to, co zabrał p. Walery w listopadzie roku, ubiegłego przechodził już najsmieszniej oczekiwaną. Zrzędoło od niego niewinno 30-tysięcznowe banku, w domu jego przyjaciela pana Zdzisława Bąka, a po dwu godzinach niebezpieczna ołtarza hazardu sześcizna owinięła kolana p. Walery'ego. Wierzył pan Bąk, że kłopotliwy kaniwkę gardedob zabrakł przezwiknąć p. Konstancji Berski.

Jest to tylko jedna z wielu historii, w których p. Walery chciał postawić owa koldre, ale zaprosiłowała go jego właściciela, znowu uprzejmego go spodarza.

Pan Piekarczyk, coś pan zwarzował, może pomógł kordre na wieńderłodził wale chezo do banku stawiać! Nieodczekał na to, co p. Walery miał panu Bąkowi rzuć ich ukropem jak kacy krępy wyparyszi.

— Żono kochano — wtęcił się p. Bąk — kordy mozesz nie dać, ale lech mojego przyjaciela dla ciebie nie rudy, poki le tyje! Walere nie gatawaj się, blondyn jest, dał pyska i zwróć cholera lebie panikale, Almo nie lebie w tej w informach się dzieć. A kto wie, czy karta nie nie odwróci, los szczęście czasem mortuśkomo sprzyja. Najgorzej było to, że p. Walery chciał się dzieć chciał pomóc panu Walere'owi nie miał się o co zaciępić.

W tym czasie p. Walery chciał postawić nowe ubranie, które miał zamiar zamówić u szwajcha na Boże Narodzenie, ale ponieważ nie dał krawcowi jeszcze nawet zadatku, fakt ten uczynił go niezadowolonym.

— Nie dowiódz, że zadatku nie dałem, ale materiał wybrany i cena zgodzona.

— Mam, ale nie masz sztykiel!

— Mam, ale w mieszkanie.

I napie genjalnym wisi okłada p. Walerego: przecież na nieokreślony czas można postawić na karte i uderzyć po banku, w którym była 350 zł.

„Bankier” mieszkalący kątym i poszukiwajcy lokatu, zgodził się bez wahania.

Nadająca chwila niesłychanej emocji i już w dwie minuty później, p. Piekarczyk nie miał pod dawanym adresem. Ruda, pan nieoczekiwano. No dobrze, ale co zrobić z żoną, która spała zapewne w przegrzanym domu, nie wiedząc o niebezpieczeństwie. I tak się do niej ze smutną miną i upowiadaniem do objęcia lokatu pan Bąk i „bankier”.

Który mieszkanie wygrał.

P. Walery zabrał z sobą panu, po zapoznaniu się z treścią piśma mełkowskiego chwycił za poręczkę i znowu kilka lekkich szoków ciała objawia dotychczas. Właśnie tym sposobem ratyfikacji przedstawienie jego dokumentu.

Sprawa p. Walerego, ale w nieznaną została. Pan Walery gra dalej, ale niepowinął niki od niego nie bierz.

DWA SAMORZĄDY

Rząd rosyjski w r. 1864 obdarzył ludność b. Kongresówki „samorządem” gminnym. Skromnością to był „samorząd”. Polegał on m. in. na wyborze radcy przez zgromadzenie gminne. Wybor ten odbywał się w ten sposób, że „gminy”, zebrani na zgromadzeniu, głosowali, na kogo chcieli, a potem naczelnik powiatu zatwierdzał na stanowisko wójta jednego z dwóch kandydatów, którzy otrzymali najwięcej głosów. W ten sposób wyznaczał się wójt powiatu, który zatwierdza kandydata miejscowego, dowcipniejsi naczelnicy powiatów tak urządzali ten „wybór”, że zwolennicy poszczególnych kandydatów mieli zgromadzać się po przeciwnych stronach lokalu czy placu wyborczego, nie wiedząc dokładnie, która strona należy do którego kandydata, a potem władza ogłaszała, że to właśnie jej kandydat jest tym, za którym „stoi” większość.

Ten sposób wyboru wójta obowiązuje do dziś dnia na ziemiach b. zaboru rosyjskiego, z tą różnicą, że prawo doboru „wybranego” wójta przeszło z naczelników powiatów na starostów.

Ala to się wkrótce skończy. Taki wybór wójta uznany został za przestarzały i nowa ustawa samorządowa, nad którą radzi obecnie komisja administracyjna, wprowadzi bardziej nowoczesny, demokratyczniejszy system. Starosty będzie nadal zatwierdzał wójta, ale nie będzie go sobie dobiarał. Jeśli nie zatwierdzi jednego, będzie nowy wybór, a gdyby i ten wysłonił nieodpowiedniego kandydata, będzie wprowadzony na pewien czas komisarz. W zadaniach jednak raz nie będzie miał zagadek gminia wójta, za którymby nie opowiedział się większość rady gminnej.

Obecnie wszedł pod obrady Sejmu główny już projekt ustawy o szkołach nkademickich, opracowany przez p. ministra Jodziejewicza. Artykuł 9 tego projektu (punkt 5 i 6) brzmi:

„Wybór rektora i podlega zatwierdzeniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek ministra wyznaczyć religijnych i oświeceniowych.”

W razie odmowy przedstawienia przez ministra wyznaczyć religijnych i oświeceniowych.”

Zastraszający

WZROST PRZESTĘPSTW.

Komisja budżetowa Sejmu omawiała onegdaj budżet Ministerstwa sprawiedliwości, dochodach przewidziano on 7.442.700 zł, a w rozchodach 101.553.300 zł, to stanowi 4,15 proc. wydatków całego budżetu. Później wydatków zredukowano w porównaniu z rokiem bieżącym o 325.800 zł.

Na posiedzeniu obecny był m. in. M. Chładowski.

Referent pos. Seidler (BB) wyraził nadzieję, że w przyszłości r. 1934 będzie ogłoszone nowe prawo o zobowiązaniach oraz kodeks handlowy, które obecnie są orzecznictwem przez komisję kodyfikacyjną.

Obszerny ujęcie referatu poświęcił sprawę sądów doradczych przyzyskających przy tym wymowne cytacje przestępczości w Polsce.

Stan bezprawności w chwili wprowadzenia postępowania doradczo mogli być ludzie poważnie obawiający, gdy w okresie rocznym statystyka wykazała 120 wypadków zbiegostwa, 2.248 napadów, 1.257 morderstw i 3.420 podpalen. Przestępczość ta miała przez tego charakter porównywalny. Po wprowadzeniu sądów doradczych statystyka przestępstw, popełnionych w ciągu 14 lat kwartałów od 2 września 1915 r. wykazuje 103 wypadków zbiegostwa, 1.194 napadów i rabunków, 1.342 morderstw i zabójstw, 2.619 podpalen. W r. 1931 sądzono w postępowaniu doradczo 54 osoby, w 1932 r. — 251 osób, z czego w 1931 r. skazano na karę śmierci 29 osób (falekacyonów 3), w 1932 r. 120 osób (falekacyonów 3).

Opierając się na tych cyfrach referent dowodził, że wprowadzenie sądów doradczych było koniecznością i że nie są one elusowane rygorystycznie. Zaczynał jednak, że sądy doradcze są instytucją wyjątkową, którą z chwilą ustania nęskła zbrodniczego należy usunąć i

publicznego wybranego kandydata. Prezydent Rzeczypospolitej do zatwierdzenia, zabranie delegatów dokonywa w terminie miesięcznym nowego wyboru, przyczem bezwzględna większość nie jest wymagana. Każdy delegat głosuje na jednego kandydata. W wyniku nowego wyboru przedstawia się ministrowi wyznaczyć religijnych i oświeceniowych publicznych dwóch kandydatów, którzy otrzymali największą ilość głosów. Mini ster wyznaczy religijnych i oświeceniowych publicznych przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej jednego z nich do zatwierdzenia.

Możliwość form ustrojowych nie jest nieograniczona. Świat niby ciągle idzie naprzód, ale często wraca do dawnych form, jak to słusznie zauważył starszy Ben Alkiba. U nas akurat tak się zdarzyło, że nowy wybór rektora uniwersytetu będzie bardzo podobny do wyboru wójta, zaprowadzonego w r. 1864. I tak się jeszcze zdarzyło, że przepis prawny, uznany za przestarzały w samorządzie wiejskim, przychodzi jako nowość reformatorska w samorządzie uniwersyteckim.



UROCZYSTOŚCI KU CZCI OSWOBODZICIELA HOLANDII.

Królowa holenderska wraz ze swą matką i córką przybywała na uroczystości 400-lecia prozdin Wilhelma Orańskiego, który wyzwolił Niderlandy z pod władzy Hiszpanji.

Politycy i żołnierze.

Legionści politycy i legionści żołnierze.

„ABC” zamieściło artykuł p. J. Rembickiego, poświęcony sprawie stonku oboru narodowego do legionistów. Stwierdza on, że obóz narodowy zawsze odnosił się z uznaniem dla cnót żołnierskich i ofiarne go patriotyzmu legionistów, natomiast w dalszym ciągu uważa za błąd polityczny i tworzenie w owych czasach formacji współzależnych z armiami mocarstw centralnych.

Autore pisze:

Legion polski — nie należy o tem zapominać — były przedstawieniem równocześnie wojskowemu i politycznemu. Ze względu na swą ideologię i ich nie mogły one przetrwać, wypłynę w najmniejszym stopniu na wzajemny stosunek sił militarnych przy starciu milionowych armii, to też dla kierownictwa ruchu legionowego ten właśnie polityczny, manifestacyjny charakter ich akcji od początku posiadał najwłaściwsze znaczenie.

Dziśki temu wśród legionistów wytworzył się dość liczny tyg agitatora — polityka w mundurze. On się wynurzył na czoło, prowadził ciągle „rozgrywki” intrygi polityczne, usuwający żołnierza — legionistę — z cienia.

Dziś jednak — pisze autor — po latach kilkunastu, selekcji pod tym względem dokonał życie samo. Coż bowiem stanowi

Analogia nie jest zupełna. Są i różnice. Jedną z nich polega na tem, że naczelnik powiatu, względnie starosta, nie tylko namą urzędową, ale także wykształceniem i praktyką administracyjną górował nad zatwierdzonym przez siebie wójtem; był niejako „nadzorcą” wójtem. Nie wiadomo, czy taki sam stosunek będzie zawsze zachodził między ministrem oświecenia, a kandydatami na rektorów. A ponieważ naczelnik nie są obdarzeni drem nieumysłowości, kto wie, czy nie byłoby dobrze wprowadzić takie prawo, żeby ministrem oświecenia publicznego mógł być tylko profesor uniwersytecki — i to, taki, który był rektorem.

Półki takiego prawa niema, kandydat na rektorów mogą się znaleźć czasami w gorszym położeniu, aniżeli kandydat na wójtów w gminach wiejskich, „wybierani” według prawa z r. 1864.

dowano mieszkania o 66 milionach metrów kwadratowych płaszczyzny mieszkaniowej. W nowych tych osiedlach zamieszkało przeszło milion mieszkańców. Poza tem obecnie buduje się osiedla o 4 i pół miliona powierzchni mieszkaniowej.

W ostatnich latach wybudowano w Rosji sowieckiej kilka nowych miast, z których niektóre jeszcze nie są uwidocznione na mapie Europy i Azji. Wystarczy tu wymienić kilka miast jak Magnitogorsk, Bereznieki, Kuźniek, Nowosieł, Zaporożje, Karkand, Krasnodar, Chłbiogorsk, Karaganda, Ażbeł, Kall, Baumanab i in., które powstały w ostatnich latach.

Na początku pierwszej piątki w wodorajki zapoczątkowały było w Rosji sowieckiej tylko 294 miast, obecnie z wodorajki korzysta 375 miast, kanalizacja istniała dawniej w 59 miastach, obecnie skanalizowano 69 miast, istniały kursowały dawniej w 59 miastach, obecnie zaprowadzone zostały w 49, porównanie autobusowe miało 82 miast, obecnie 168. Te cyfry, ilustrujące rozwój miast dowodzą, jak dużo w Rosji należy dokonać, aby życie miejskie w tem państwie dorównać mogło ruchowi miejskiemu w Zachodniej Europie.

Podczas już w starłych miastach jak Leningradzie, Moskwie, Kijowie, Charkowie i in. ograniczono się tylko do oprawy domów zniszczonych w czasie wojny domowej, do budowy nowych miast przy sięgano w republikach przyległych jak Tadżyckiej, Turkmeńskiej, Uzbekkiej i in. do budowy nowych miast, których trzeba było budować miast na nowe.

Nowe miasta miały się stać „miastami wsi”, subordynacji komunistycznemu zarządzaniu, oraz platformą industrializacji. Kwestia wzrostu i rozszerzania sił miast Związku Sowieckiego zatem nie jest kwestią jedynie gospodarczą ale i polityczną.

Ferdynand Goetel

ROSYJSKIM PISARZEM!

Nakładem „Editions Albert” ukazał się w tych dniach w Paryżu przedruk powieści Ferdynanda Goetela „Kar - Chat”. Nastąpiło to, zdaje się, bez zezwolenia i bez porozumienia się z autorem. Książka figuruje jako tłumaczenia z rosyjskiego, a znieleni (tematem i fałszywymi wskazówkami tłumacza niektórych recenzentów podają Ferdynanda Goetela za pisarza rosyjskiego).

Brak dostrzeż na tem, co i jak tłumaczy się we Francji z literatury polskiej, sprawia, że ciągle jeszcze powtarzają się fakty brania autorów polskich za pisarzy rosyjskich. Skądinąd jednak znamienym pociesza jącym jest objaw coraz większego zainteresowania się we Francji dziełami współczesnej literatury polskiej.

Ogólnopolski zjazd

TOWARZYSTW WĘDKARSKICH.

W dniu 29 b. m. odbędzie się w Krakowie ogólnopolski zjazd towarzystw wędkarskich, zwolany przez Związek Organizacji Rybackich, oraz Królewskie Krajowe Towarzystwo Rybackie.

Celem zjazdu jest zorganizowanie Ogólnopolskiego Związku Towarzystw Wędkarskich, który dążyć będzie do poparcia i wzmacniania rozwoju tej gałęzi sportu na odpowiednich terenach.

Na zakończenie zjazdu odbędzie się wywieczone do prowadzonych przez poszczególne organizacje wędkarskie wylegami psstrógów i losów w Nowym Targu, Poluścu i Nowym Sączu.

Należy zaznaczyć, że nasze piękne i bogate terytorium wędkarskie, zwłaszcza w kierunku południowym, przy odpowiedniej propagandzie mogłoby sprawdzić do Polski licznych turystów zagranicznych. Organizacje wędkarskie projektują zapoczątkowanie takiej właśnie propagandy.

Prenumeratę

146
„KURJERA ZACHODNIEGO”

można rozpocząć każdego dnia w miesiacu. —

Wzrost miast w ZSSR.

Miasta, których jeszcze niema na mapie.

Zmaganie się z industrializacją w piątym latu życia w Rosji sowieckiej doprowadziło do nadmiernego wzrostu miast i powiększenia liczby robotniczej ludności trybne. Ludność wiejska stała się za winną do miast i w tym celu, aby znaleźć pracę w fabrykach, ale również dlatego, aby korzystać z lepszej zaprawki, bowiem władze sowieckie troszczyły się o wyżywienie ludności miast-

skiej i w ośrodkach przemysłowych o wiele lepiej niż o wyżywienie ludności wiejskiej.

Industrializacja Związku Sowieckiego doprowadza również do tego, że w konsekwencji powstają nowe osiedla miejskie o ludności robotniczej. Równocześnie z budową fabryk powstają nowe miasta z nową płaszczyzną mieszkaniową. W samej tylko Rosji (RSFSR) w roku 1932 wybu-

„GROZILI WYŁUPANIEM OCZU”...

„CZWARTY DZIEŃ ROZPRAWY PRZECIWKO „TASIEMKOWCOM”.

Jakkolwiek minął już czwarty dzień sprawy sądowej przeciwko sosnowieckiej bandzie „tasiemkowców” i przed sądem przestąpił się już korowód świadków, sprawa po-
eunda się niezmiecznie naprzód. Odkryli w dalszym ciągu, nie przy-
znają się do wynudzenia od kupców
pieniędzy i, przy nadarzającej się
okazji, usiłują dowieść swoje niewin-
ności. Sąd, na wstępie, na wniosek
adv. Czapiłowicza w sprawie osk.
Szlamy Bekermajstra („Kulawy”) o
zmianę środka zabezpieczającego wni-
osk ten uchylił motywując tem, że
przewód sądowy nie został jeszcze
całkowicie rozpoznany i rozpatrzy
wniosek po zbadaniu świadków. Na-
stępnie przystąpił do badania dal-
szych świadków.

STRACH PRZED „RYCERZEM”.

Wielkość z nich nie nowego i ci-
kawego do sprawy nie wnosi, powta-
rzając znane już nam fakty, reszta
świadków charakteryzuje osobę osk.
„Rycerz”. W zeznaniach tych świad-
ków przebiega ich strach i obawa,
przeważnie przed bracią Bekermaj-
ster, a zwłaszcza przed najgroźniej-
szym i najniebezpieczniejszym z
nich „Rycerzem”. Był on postrachem
Sosnowca. Nawizko jego było sym-
bolem grozy i panicznego strachu.
Kłamił, nie pod prężeniem, nie pod
groźbą, bo ich nie „Rycerzowi”.
Z chwilą, kiedy się zjawiał wypła-
cano mu suny, jakich żądał bez
szemrania. Widok jego wystarczał
by płacili ile żądał. Nie było takie-
go, kto miałby odwać mu się oprzeć.
Pantęzy strach i lęk, jakiego wywi-
rało na kracich imię „Rycerza” da-
je się zauważyć nawet na rozprawie.
Wielkość świadków odmawia ze-
znań, drży i boi się spojrzeć w stro-
nę oskarżonych. I co dziwne, więk-
 szość świadków jest w kłopotach,
gdzdy nie zna nazwisk oskarżonych,
a tylko ich pseudonimy.

GROZIE WYŁUPANIEM OCZU.

Na szczególną uwagę zasługują ze-
znania 70-letniego świadka, Śmulla
Lampła, kupca. Wyznającą opo-
wiedź młotretowanego starca dosko-
nałe odzwierciedlała szlachetność i prak-
tyczność członków bandy. „Lapaczę”,
a zwłaszcza król ich „Rycerz” bez żad-
nego powodu nie dopuszczali do jego
sklepu klientów. Mszcono się za to,
że Lampel nie chciał, nauczony już
doświadczeniem, korzystać z ich
usług. Członkowie bandy nie cofali się
przed żadnym środkiem. Starano
się npr. wmówić słynnym klientom
Lampła, że wyjechał on do Palesty-
ny, to znów, że umarł i t. d. W związku
z tem, kupiec miał moc przykro-
ści i nieprzejmowności. Świadek opo-
wiała, jak to hojnie się zemiły „Ja-
czy”, dał jednemu z nich 27 zło-
tych, potem drugiemu 20, a trzeciemu
w kwocie 50 złotych, jak, pomimo tego
bilo go, jego syna i subiekt, jak ich
prześladowano, a „Rycerz” grozi-
ł, że mu oczy wylupie.

DLACZEGO NIE MÓWIŁ.

Na zapytanie przewodniczącego,
dlaczego nie zameldował o tem pol-
icy, świadek mówił że lżni w oczach
i ze wzruszeniem w głosie:
— W policy bałem się mówić. Mu-
cha na ścianie ich się bała! Nie chcia-

łem się narażać. Bałem się ich, jak
ognia! W mieście w sklepie — proszę
sądu — wiś karta: „Od lapaczy kli-
entów nie przyjmujemy!” więc dlatego
mszono się na mnie, nie dając
chwilę spokoju. Grozili mi lewym sy-
dem i, za nożem w bok, jeśli im nie
będę się opłacał.

MECENAS I ŚWIADEK.

Zeznania Józefa Cymermana (o po-
wierdzenie słów Lampła i uzupełnie-
nie jego zeznań. Opowiada on o jak-
iś sposób znęcano się nad nim i prze-
śladowano go. Oskarża „Rycerza”,
Iszera Bekermajstra, Judkę Herberta,
Antoniego Żółcińskiego i Judkę Hip-
szera. Obrońca Hipszera zapytuje
świadka, czy nie oskarża Hipszera
tylko przez słowo, co Cymerman
odpowiada spokojnie:

— Dla nikogo nie mam złości za
darmo, dlatego nie mam złości i na
pana mecenasa za to pytanie.

TEN „KOSZŁAK”.

Świadek opowiada dalej z przeję-
ciem — jak pewnego razu Herbert
błądzący w owczarnię „Rycerza”,
spotkawszy go na ulicy, zatrzymał go
i powiedział do przyjaciela:

— To jest ten „Koszłak” („Koszłak”
za przyniesienie sądu, to ja, bo
mam trochę krzywe nogi” — tuma-
czy świadek) i podnosi te chamskie
lapy i zaczyna bić łaską trzeźnową
po głowie.

A potem przyszedł do sklepu „Ry-
cerz” i mówi: „Płacisz czy nie?”
A kiedy powiedziałem, że tenp nie
mam pieniędzy, wyjął noż z kieszeni
i porwał mój nowy kapelusz i po-
wiedział, że jeśli mu nie dam pie-
niędzy, że mną tak samo zrobi. Ja je-
stem nerwowy, a on zaczął mnie tak
trząść, jeszcze jak trząść (świadek

pokazuje jak). Chciałem uciec, wie-
dy, „Rycerz” złapał mnie za koltierz
i zaczął bić.

„FETNAK” TAKI HYTEL JAK „RYCERZ”.

Sąd po przesłuchaniu jeszcze kil-
ku świadków, przystąpił z kolei do
badania świadka Majlocha Lencze-
ra, jest to pierwszy świadek, który
niebądź odważnie, unosi się i przedłuża
zeznanie. Mówi o „Rycerzu” i „Fet-
niaku”.

— „Fetniak” jest taki hYTEL, jak
„Rycerz”! To znaczy, że „Rycerz”
jest jeszcze lepszy hYTEL.

Na zapytanie mec. Kowalskiego,
dlaczego dopuścił weksel do protestu,
odpowiada śmiało:

— Pan mecenas zohi mi takie py-
tanie, że nie mogę nijk zrozumieć!
A jeśli dopuściłem weksel do prote-
stu to dlatego, że bałem się wyjść na
ulicę. (Śmiech na sali). Schowałem się
potem u Rozenblata. Na policję nie
chodzilem, bo kto z kupców miał in-
ak „odważność”, żeby donieść na
„Rycerza”? Nikt! Jeszcze zapomnia-
łem powiedzieć sądowi, jak on prze-
klnął. (Tu świadek zacytował po ży-
dowski słowo, jakim go darzył „Ry-
cerz” i tłumaczył się, że po polku
wytłóczył się powtórzyć teo).

Oskarżony Szajntal, po udzieleniu
mu przez sąd głosu, zwraca się do
świadka i mówi:

— Miałem coś 98 doniesień o zate-
nianie klientów, ale nie wiedziałem
o co. Pracowałem u świadka lecz wię-
cej płaciłem na kary, niż zarobiłem.
Dawał mi zł. 1.50, a płaciłem 15 zło-
tych.

CIEKAWY DJALOG.

W końcu zeznaje bardzo ważny
świadek, Naan Tenenbaum, u które-

go pracował przez pewien czas „Ry-
cerz”.

— Chciałem się go pozbýć — mówi
świadek — więc dałem mu 250 zło-
tych, żeby sobie poszedł, pozbýć mu
mnie jeszcze 150 złotych, dałem nowe
palcio. A kiedy go wsadzi do aresztu
przysła do mnie jego żonę. „Moje
świeć nupla” i Herbert i kazali, dać so-
bie 100 złotych, dla „Rycerza” na
advokata. Dałem tylko 50 złotych.

Przewodniczący sądu zapytuje:
— Dlaczego świadek dał pieniądze,
czy mu grozili?

— Nie! Lecz nie chciałem dopuścić
do „din-toj”. Wiedziałem, że to bę-
dzie mnie więcej kosztować.

Przew. — A gdyby pan nie zapla-
cił?

— Tobym nie był w Sosnowcu.
Przew. — Dlaczego? Czyby pana
wypędzili?

— Nie, sambym uciekł!!

ZDENEROWANY I SER.

Zeznania tego świadka jak obciąża-
ją Iszera Bekermajstra, że zdenero-
wany Isier wstaje z ławy i krzyczy:

— Proszę sądu: Ja nie jestem zdra-
cą, ja nie chcę się zgodzić na badanie
tego świadka. Ja nie pozwolę! Mec.
Kowalskiego niema. On mnie broni,
ja mu dałem 1.000 złotych więc gdzie
on jest!

Wreszcie w związku z zeznaniami ni-
których świadków, oskarżeni domaga-
ją się zawezwania wskazanych przez
nich świadków. Ich zeznania są
dla nich ważne. Jak z wczorajsze prze-
bieg procesu, sądowa sprawa stała
bardziej się komplikuje. Dowiaduje
my się przylem, że ze względu
na mający się odbyć dnia 16 h.m. sąd do-
rażny, rozprawa ma być przerwana.
W sprawie sąd ma dzisiaj powołać
ostateczną decyzję. Trzypuszczała
w dniu 25 h.m. nastąpi wznowienie
rozprawy. Podolno sąd na szła-
dać aktów z zagranicy, dotyczących
niektórych oskarżonych. Dzisiaj
sprawa ich wyjaśni.

Cykl wykładów

CHRZESCJANSKO - SPOLECZNYCH.

Celem pogłębienia idei chrześcijańsko-
społecznych w szerszych kręgach spo-
łeczności, koło Chrześcijańskie „Demo-
kracja” w Sosnowcu urządza w dniach 16,
17 i 18 h.m. w sali Domu katolickiego
przy ul. Mościckiego 15 (kondratarzo o
godz. 19) cykl wykładów kateologicz-
nych, których wygłoszone będą w na-
stępującej kolejności: Pośrednik dnia
16 h.m. „Katolik w życiu publicznym” —
ks. proboszcz Jan Szynala z Nowego By-
tomia. Wątek dnia 17 h.m. „Chrześcijań-
skie zasady życia społeczno-państwowego”
— emc. kier. szkoły Adam Gierk z
Katowic. Środa dnia 18 h.m. „Przebudo-
wa ustroju gospodarstwa - społecznego w
myśl zasad ewangeliki „Quadragesimo
anno” — senator Wojciech Korfanty z
Katowic.

Wstęp bezpłatny, jednak za zaprosze-
niami, które można otrzymać na sekretar-
nacie Ch. D. w Sosnowcu, Browarna 6,
lub u prezesa p. Chłoińskiego, Modrzej-
owska 46.

× BAL „PRACY POLSKIEJ” W DA-
BROWIE. Sekcja szceniąca przy Związ-
ku zawodowym pracowników handlo-
wych, bankowych i biurowych „Praca
Polska” w Dąbrowie Górniczej odgry-
wa dziś w niedzielę, 14 stycznia, w Kina-
teatralnym w 4 aktach. Podczas atrak-
cyjnych, jak i trwania sztuki, przysyłać
będzie orkiestra amerykańska. Po przed-
stawieniu odbędzie się bal, towarzyszący
atrakcjami. Podczas tańca przysyłać
będzie specjalna orkiestra. Dla uprzy-
jemnienia szczeniów ogłosił ceny na
biletach od 40 gr. wstępu. Ceny
zab. na bal: dla pań i ż. dla panów 1.50.
Członkowie zylki przynależą się na bez-
robojnych pracowników umysłowych.
Bal za zaproszeniami. Bilet na miejsce
oblicz zaproszenia. Stroje skromne. Po-
czątek przedstawienia o godz. 6.30 wiecz.

KTO USTĄPI: KOMISARZ PIWOWAR, CZY BB?

Rozgrzywka pomiędzy BB, a kom. Pi-
wowszem w Czeladzi, o czem od kilku
dni piszemy, wywołała powszechne za-
interesowanie w Czeladzi, gdzie o ni-
czem innym się nie mówi.

Z ujawnienia ostrych tarcz w łonie sa-
moci są mowa zleceń, w której
powołano sądy, które członkom swym
w Czeladzi nakazy zachowanie bez-
względnej milczenia. Kom. Piwowar ze-
względna na stosunki swego brata posiada
duże poparcie wśród przywódców samy-
ch w Zagłębiu, co już uwidoczniło się
raz, podczas podobnego próbnego ataku.

Niewiadomo jednak, czy to po pom-
ocy, czy po prostu wywołane obecnem
przeciwko niemu są naprawdę ciekie.

Cała Czeladź z niecierpliwością cze-
ka na zapowiedziane przez nas ujawnienie
jedyńsz, które BB, przez prosta

urzymu w tajemnicy. Napiszemy o tem
w najbliższych dniach.

Sprawa konfliktu czeladzkiego omia-
wiana będzie na radzie powiatowej BB,
której przedłożony będzie także list ce-
chu rzemieślników.

Wzajemny wyściganie nie zostały żadne
zmiany, jak nas informują, jednak sprawa
zainteresowały się wreszcie władze
nadszercze. Czy jest to prawda, narazie
nie możemy stwierdzić.

W każdym razie najwadoźniej czynni-
ki decydujący, a więc władze nadszercze
i zarząd BB, pozbawiały przybyłaby
do opłiki, która dawne wypowiedziały.
I komisarz Piwowar nie jest właściwym
członkiem na właściwym miejscu.
Szkoda, że nas wreszcie nie usłuchano,
hychło to z większą korzyścią dla mi-
asta i jego mieszkańców.

Sąd doraźny w Sosnowcu nad mordercą posterunkowego poliji.

Jak już swojego czasu pisaaliśmy, dnia
16 h.m. o godz. 10 rano odbędzie się w
Sądzie okręgowym w Sosnowcu sąd
przewodniem wiceprezesa S. Wo-
łskiego rozprawa doraźna przeciwko
Wojciechowi Knapkowi, oskarżonemu o
zamordowanie posterunkowego policy
Łudzka i Migulę w Kazimierzu.

Węjsie na rozprawie za biletami, któ-
re wydaje sekretariat przyszedłszy Sąd
okręgowy. Na rozprawę powołano
19 świadków i biegłego lekarza: Oskarza
prok. Jęnniewicz.

Będzie to pierwsza rozprawa doraźna
w Sosnowcu. Knapkowi grozi kara
śmierci.

ŻYWA POCHODNIA W FABRYCE RADOCHA.

W ub. wtorek w fabryce chemicz-
nej „Radocha” miał miejsce wstrzą-
sający wypadek, który wśród robot-
ników wywołał przynajmniej wra-
żenie.

Mianowicie, podczas pracy, 74-letni
robotnik Karol Miller z Sosnowca
(Pszenna 1) zbliżył się w pewnej
chwilie do pieca, celem rozgrzania się.
Grzając się przy piecu, staruszek nie

zauważył, jak w pewnej chwili za-
jęło się na nim ubranie.

Staruszek spostrzegłszy, że pali się
na nim ubranie i, poczuwszy ból, po-
czął głośno wzywać pomocy.

Nim przybyli z pomocą towarzysze
cie Millera, odniósł on tak ciężkie
obrażenia, że pomimo zabiegów le-
karskich, zmarł w szpitalu.

Bal reprezentacyjny Ligi MORSKIEJ I KOLONJALNEJ.

Dziś w salach Rezurey w Dąbrowie
Górniczej staraniem Ligi morskiej i ko-
lonjalnej (oddziały w Bedzinie i Dąbro-
wie Górniczej) odbędzie się pierwszy
wielki bal reprezentacyjny pod protek-
toratem starosty J. Boży i pułkownika
8. Ragniewicza, dowódcy 23 p. a. l.

Dochód z balu przeznaczony zostanie
na Fundusz kolonjalny. Wstęp za okaz-
aniem zaproszeń.

Organizatorzy balu dołożyli wszel-
kich starań, aby zabawa wypadła jak
najpiękniej. Będzie to, zdaje się, jedna z
najlepiej zabaw w tym karnawale.

WINA. Jacyś niewykryci sprawcy zabrali się do jego piwnicy i skradli w kilkanaście butelek starego miodu, wino palestyńskiego firmy „Karmel Oryginy” i 25 butelek soku malinowego firmy Goldkorn. Straży p. Bydłowski ocenił okolo 400 zł.

W dniu 14 b.m. t.j. dzisiaj o godz. 19, w lokalu chrześc. Związku młodzieży, pracującej „Odrodzenie” przy ul. Browarnej 6, w Sosnowcu, zostaną rozegrane zawody ping-pongowe pomiędzy gospodarzami a miejscowym Stowarzyszeniem młodzieży polskiej Nowy - Sielec (S.M.P. Nowy-Sielec).

